

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil gerne sige til hr. J. O. Krag, der begrundede sit skattelettelsesforslag, at hvis vi ser på det første af de argumenter, hr. J. O. Krag fremførte, så var det en henvisning til, at man kunne halvere kasseoverskuddet for 1970-71, forstod jeg. Hvad vil det sige? Det vil sige, at man skulle lempe finanspolitikken i forhold til det, vi nu har.

Når vi i 1969-70 har et kasseoverskud på omkring 450 mill. kr., så er det resultatet af en stramning, der virker for den anden halvdel af 1969-70. Dette har begrundelse i en ændret økonomisk situation, nemlig den, at vi nu har en væsentligt øget økonomisk aktivitet og en betydelig forøgelse under udvikling, sådan som de økonomisk sagskyndige har gjort rede for. Derfor svarer den finanspolitiske stramning, der ligger i kasseoverskuddet for 1970-71, af niveau til det, der er gældende for den anden halvdel af 1969-70, og hr. J. O. Krags forslag ville altså betyde, at man nu skulle budgettere med en lempelse, hvortil kommer det usikkerhedsmoment, der ligger i, at vi skal budgettere indtil 2 år frem i tiden.

Det andet hovedargument, hr. J. O. Krag havde, var 720 mill. kr., som han sagde at B-skatteyderne ikke kom til at betale i 1969-70. Det er for det første ikke bare B-skatteyderne, det er også A-skatteyderne, i hvert fald for de 200 mill. kr.s vedkommende. Det er altså derfor et forkert udgangspunkt. Men for det andet er hr. J. O. Krags synspunkt, at man i 1970 kan afholde en række udgifter med penge, man ikke får, og så tror han, man kan holde balance i økonomien. Dette ville selvfølgelig være en yderligere pengeudpumpning. Dette ville gøre efterspørgselspresset endnu større, og dette ville for det tredje betyde en yderligere svækkelse af mulighederne for at stabilisere Danmarks udenrigshandel.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg er fuldt orienteret om, at socialdemokratiet i sit oplæg omtalte mulighederne for yderligere tjenestetidsnedsættelse, men for et par dage siden stemte vi her i folketinget om et ændringsforslag til forsvarslovforslaget om, at vi skulle lovfæste 12 måneder. Jeg troede, at man men-

te noget med det ændringsforslag, man stillede. Jeg kan ikke se den anden mening med det, end at man netop udtrykkelig ønskede at slå fast, at tjenestetiden skulle være 12 måneder og ikke andet.

Dernæst om det andet punkt, jeg fremhævede, med det nye materiale. Det er i hvert fald en nyhed, vi har fået i dag. Vi har ikke tidligere fået at vide, at socialdemokratiet var parat til at inddrage nyt materiale i undersøgelserne, men jeg er tilfreds med den tilkendegivelse, vi har fået. Jeg synes, det er rigtigt og klogt af socialdemokratiet at sige, at selvfølgelig skal man kunne inddrage nyt materiale i undersøgelserne. Den betingelse, man ikke samtidig kan kræve opfyldt, er, at så skal undersøgelserne også kunne gennemføres på $\frac{1}{2}$ år.

Med hensyn til byrdefordelingen behøver det ingen særlig dokumentation. Hr. Kjeld Olesen kan slå efter i Folketingstidende ved første behandling af byrdefordelingen og se, at hr. Ove Hansen på socialdemokratiets vegne sagde, at socialdemokratiet kunne ikke medvirke til denne lovgivning, idet han omtalte, at den var for vidtgående i sine virkninger, bl. a. over for Københavns amt, og derfor kunne man ikke medvirke. Vi mødte en forhåndsafvisning og en total afvisning af hele byrdefordelingsforslaget.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hvis jeg ikke skulle have udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt, da jeg stillede mit dagsordensforslag, så vil jeg gerne tydeliggøre motiverne her. Det er et forslag, der er stillet konditionelt. Under de givne forudsætninger, hvor finansministeren havde sagt, at regeringen ikke kunne modtage hr. Grünbaums dagsordensforslag, så måtte vi gå ud fra, at det ville blive forkastet. Og det er under forudsætning af, at socialdemokratiets dagsordensforslag bliver forkastet, at mit forslag er stillet.

Der var engang i de gode gamle dage i folketinget, da havde vi det sådan, at når der stilledes et dagsordensforslag, så afbrød man den almindelige forhandling og tog en speciel forhandling om dagsordensforslaget, hvorpå det afstemtes, og derpå kunne debatten gå videre, medmindre det var vedtaget at gå over til næste sag på dagsordenen.